

[NIEWYBACZANIE *sb n*

N sg niewyb(a)cz(a)ni(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Coś, czego nie można objąć wzrokiem, zobaczyć jego najdalszych części (może błąd zamiast „niewybaczony” ‘którego nie można objąć wzrokiem’): Iudicia tua abissus multa, sicut enim abissus multa inscrutabilis est {(nyawybaczanye)} [!] nec potest inuestigari Glosy II nr 45/8.

Cf **WYBACZANIE**